

## GERECHT

**82** Zaak T-210/15,  
Deutsche Telekom AG/Europese  
Commissie

Arrest van 28 maart 2017 (Zesde kamer)

*Toegang tot documenten – Verordening (EG) 1049/2001 – Documenten betreffende een procedure inzake toepassing van de mededingingsregels – Weigering van toegang – Motiveringsplicht – Uitzondering betreffende de bescherming van de commerciële belangen van een derde – Uitzondering betreffende de bescherming van het doel van inspecties, onderzoeken en audits – Hoger openbaar belang – Raadpleging van derden – Transparantie – Geen antwoord op een confirmatief verzoek binnen de gestelde termijn*

In de zomer van 2013 heeft de Commissie een onaangekondigde inval gedaan bij Deutsche Telekom AG, verzoekster in de onderhavige zaak. De Commissie verdacht verzoekster namelijk van een misbruik van een machtspositie in de zin van artikel 102 VWEU. In een persbericht van 3 oktober 2014 heeft de Commissie evenwel meegedeeld dat zij haar onderzoek naar de praktijken van bepaalde Europese telecombedrijven op de markten voor internetconnectiviteitsdiensten stopzette, maar die sector in de gaten bleef houden.

Op 7 oktober 2014 heeft verzoekster op grond van Verordening (EG) 1049/2001 verzocht om toegang tot de documenten van het dossier van de Commissie van de procedure inzake misbruik van machtspositie. Op grond van artikel 4 lid 2 eerste en derde streepje Verordening (EG) 1049/2001 kan de Commissie de toegang tot een document weigeren wanneer de openbaarmaking ervan zou leiden tot ondermijning van hetzij de bescherming van de commerciële belangen van een natuurlijke persoon of rechtspersoon, hetzij de bescherming van het doel van inspecties, onderzoeken en audits, tenzij een hoger openbaar belang openbaarmaking gebiedt. Bij besluit van 17 februari 2015 (hierna: het bestreden besluit) heeft de Commissie het verzoek om toegang tot de documenten afgewezen. In het bestreden besluit heeft de Commissie gebruikgemaakt van de algemene aanname dat de openbaarmaking van dergelijke documenten in beginsel de bescherming van de commerciële belangen van de betrokken ondernemingen en de bescherming van het doel van onderzoeken zou ondermijnen. Op grond van deze

algemene aanname heeft de Commissie de toegang tot de documenten in het administratieve dossier geweigerd, zonder elk van de documenten van dat dossier individueel te onderzoeken. Verzoekster komt op tegen het bestreden besluit.

Het Gerecht onderzoekt allereerst of een algemene aanname betreffende de onderneming van in de genoemde verordening genoemde belangen kan worden aanvaard voor een verzoek om toegang tot documenten van een administratief dossier inzake misbruik van een machtspositie. In de onderhavige zaak komt het Gerecht tot de conclusie dat een dergelijke algemene aanname aanvaardbaar is voor procedures op grond van artikel 102 VWEU. Voor deze procedures kan een dergelijke algemene aanname voortvloeien uit de bepalingen van Verordening (EG) 1/2003 en (EG) 773/2004 die specifiek zien op het recht van toegang tot documenten in de dossiers van de Commissie betreffende die procedures. In dit verband merkt het Gerecht op dat Verordening (EG) 1/2003 en (EG) 773/2004 andere doelstellingen nastreven dan Verordening (EG) 1049/2001. Het Gerecht roept dienaangaande in herinnering dat Verordening (EG) 1049/2001 en (EG) 1/2003 geen bepaling bevatten waarin uitdrukkelijk staat dat de ene verordening voorrang heeft boven de andere. Derhalve dient elk van deze verordeningen te worden toegepast op een wijze die verenigbaar is met de andere en die aldus een coherente toepassing mogelijk maakt. Enerzijds beoogt Verordening (EG) 1049/2001 weliswaar het recht van toegang van het publiek tot documenten van de instellingen maximaal zijn beslag te geven, maar is dit recht enigszins begrensd om redenen van openbaar of particulier belang. Anderzijds regelen artikel 27 lid 2 en artikel 28 Verordening (EG) 1/2003 en artikel 6, 8, 15 en 16 Verordening (EG) 773/2004 op restrictieve wijze het gebruik van de documenten van het dossier van een procedure op grond van artikel 102 VWEU. Uit die bepalingen volgt namelijk dat alleen de betrokken partijen en de klagers wier klacht de Commissie voornemens is af te

wijzen toegang kunnen krijgen tot het dossier, met dien verstande dat zakengeheimen en andere vertrouwelijke informatie van de ondernemingen en interne documenten van de Commissie en mededingingsautoriteiten van de lidstaten niet openbaar worden gemaakt en dat de documenten waarvan inzage wordt gegeven, slechts mogen worden gebruikt voor rechterlijke en administratieve procedures met het oog op de toepassing van artikel 102 VWEU. Hieruit volgt niet alleen dat de partijen bij een procedure op grond van artikel 102 VWEU geen onbeperkt recht van toegang tot de documenten van het dossier van de Commissie hebben, maar ook dat derden, met uitzondering van de klagers, in een dergelijke procedure geen recht van toegang tot de documenten van het dossier van de Commissie hebben. Deze overwegingen moeten volgens het Gerecht in aanmerking worden genomen voor de uitlegging van artikel 4 lid 2 eerste en derde streepje Verordening (EG) 1049/2001. Indien andere dan de personen die op grond van Verordening (EG) 1/2003 en (EG) 773/2004 recht hebben op toegang tot het dossier, toegang tot de documenten zouden kunnen verkrijgen op grond van Verordening (EG) 1049/2001, zou de door Verordening (EG) 1/2003 en (EG) 773/2004 vastgestelde regeling van toegang tot het dossier immers op losse schroeven worden gezet. Het recht om in het kader van een procedure inzake toepassing van artikel 102 VWEU het administratieve dossier in te zien en het recht op toegang tot documenten van de instellingen op grond van Verordening (EG) 1049/2001 zijn weliswaar juridisch verschillend, maar vanuit functioneel oogpunt leiden zij tot een vergelijkbare situatie. Ongeacht de rechtsgrondslag voor verlening ervan maakt de toegang tot het dossier het de belanghebbenden immers mogelijk de opmerkingen en documenten te verkrijgen die de betrokken onderneming en derden bij de Commissie hebben ingediend. Bijgevolg moet een op Verordening (EG) 1049/2001 gebaseerde veralgemeende toegang tot de documenten die in een proce-

cedure op grond van artikel 102 VWEU zijn uitgewisseld tussen de Commissie en de bij die procedure betrokken partijen of derden, worden geacht het evenwicht in gevaar te kunnen brengen dat de wetgever van de Unie in Verordening (EG) 1/2003 en (EG) 773/2004 heeft willen verzekeren tussen de verplichting van de betrokken ondernemingen om de Commissie mogelijkerwijs gevoelige commerciële informatie mee te delen en het waarborgen van een grotere bescherming van de aldus aan de Commissie verstrekte informatie op grond van het beroepsgeheim en het zakengeheim. Daaruit volgt dat er met betrekking tot procedures op grond van artikel 102 VWEU een algemene aanname kan voortvloeien uit de bepalingen van Verordening (EG) 1/2003 en (EG) 773/2004 die specifiek het recht van toegang tot documenten in de dossiers van de Commissie betreffende die procedures regelen. Het Gerecht komt tot de slotsom dat de Commissie terecht is uitgegaan van een algemene aanname gebaseerd op de uitzonderingen van artikel 4 lid 2 eerste en derde streepje Verordening (EG) 1049/2001. De Commissie heeft verzoekster de toegang kunnen weigeren tot de documenten van de betrokken procedure in verband met het oordeel dat openbaarmaking van die documenten in beginsel de bescherming van de commerciële belangen van de bij die procedure betrokken ondernemingen en de bescherming van het doel van onderzoeken in het kader van een dergelijke procedure kon ondermijnen.

Het tweede middel – waarin verzoekster stelt dat de Commissie artikel 4 lid 2 eerste en derde streepje Verordening (EG) 1049/2001 heeft geschonden door niet per document te onderzoeken of het informatie bevatte over haar inspectiebesluit of over gevoelige commerciële informatie van derden – moet derhalve worden afgewezen. De overige middelen worden eveneens afgewezen en het Gerecht verwerpt het beroep in zijn geheel.